

HENRYK DŁUŻYŃSKI

TEATR DRAMATYCZNY
IM. ALEKSANDRA WĘGIERKI
W BIAŁYMSTOKU

AGNIESZKA OSIECKA

APETYT NA CZEREŚNIE

ROMANS W DWÓCH AKTACH

Aktorzy:

BARBARA ŁUKASZEWSKA
HENRYK DŁUŻYŃSKI

Orkiestra:

Fortepian — MIROŚLAW RACEWICZ
Gitara elektryczna — CEZARY KADZEWICZ
Kontrabas — MARIAN SKWIERCZYŃSKI
Perkusja — RYSZARD KOSMAŁA

Aranżacja i kierownictwo muzyczne
MIROŚLAW RACEWICZ

Muzyka
MACIEJ MAŁECKI

Choreografia
HENRYK MAŁYSZKO

Reżyseria:
Mirosław WAWRZYŃIAK

Scenografia:
Zbigniew WIĘCKOWSKI

Dyrektor i Kierownik Artystyczny
BRONISŁAW ORLICZ

Zastępca Dyrektora
WITOLD RÓŻYCKI

Kierownik Literacki
LECH PIOTROWSKI

Scena kameralna

Sezon 1969/70

Premiera w maju 1970 r.

Wróżby sierpniowe

Zajechał sierpień
na Wielkim Wozie,
zajechał przed nasz dom
spójrz, rumianek kłania się kozie
i dzwoni dzwon bim-bom.

A mnie się kłania dwudziesty wiek
i w oczy patrzy kpiąco,
to nie dla niego piaszczysty brzeg
i wróżby w noc gorącą —

Gwiazdo, gwiazdo spadająca
usłysz mnie,
gwiazdo, gwiazdo konająca,
ulecz mnie.

Ja tak martwię się ogromnie,
lękam czego złego,
powiedz, czy on czuje do mnie
to, co ja do niego...

Gwiazdo, gwiazdo spadająca
rozgrzesz nas
gwiazdo, gwiazdo konająca —
pociesz nas.

Czemu, ach czemu włożyłam sweter
choć do zimy het,
ach czemu dręczy katar poetę
choć księżyc oknem wszedł.

Ach babie lato, ach babi śnie,
czyś przyszło nie za wcześnie,
ach, czemu siejesz chłodem, gdzie
apetyt na czereśnie.

Agnieszka Osiecka

Na brzozonej korze

Na brzozonej korze
Na niebieskim szkle
Piszę list za morze
Za zieloną mgłę.
A ty nic mnie nie rozumiesz
A ty piszesz na piołunie,
I sam diabeł listy twe śle.
Moje pismo gra i śpiewa,
Moje pismo lzy wylewa,
Ty na dzikim piszesz bie.
Pogniewam się ja na ciebie,
Pogniewam się z całych sił,
Zostanie ci po mnie dziura w niebie
I gdzie na drodze pył.
Obejrzę się ja za innym
Rozejrzę się dobrze wkrąg
Zostanie ci po mnie list niewinny
Ślad zaplecionych rąk.
Wtedy ty za mną przybiegniesz aż tu,
W nocy albo rano przybiegniesz bez tchu,
Wtedy ty ze mną zostaniesz na wiek,
Chociaż w domu będzie bieda,
Chociaż ja ci gwiazdki nie dam,
Twoja łódź przyplynie na mój brzeg.
Odkocham się ja na amen,
Odkocham się z całych sił,
Zostanie ci po mnie płacz i lament
I gdzieś na drodze pył.
Obejrzę się za kim lepszym,
Obejrzę się tam i tu,
Zostanie ci po mnie ślad na wietrze
Kolczyk białego bzu.
Na brzozonej korze,
Na niebieskim szkle,
Piszę list za morze,
Za zieloną mgłę.
A ty nic mnie nie rozumiesz,
A ty piszesz na piołunie
I sam diabeł listy twe śle.
Moje pismo gra i śpiewa,
Moje pismo lzy wylewa
Gdzie ty jesteś, powiedz gdzie?...

Agnieszka Osiecka

PROJEKT DEKORACJI – ZBIGNIEW WIĘCKOWSKI

Instytut Teatralny
ze zbiorów Polskiego Ośrodka ITI

BARBARA ŁUKASZEWSKA

